

1 Continuing the themes of what happens after a person's death our דף began with three opinions about how to determine if somebody is destined for הבא:

- אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב
- מהספרו של אדם ניכר אם בן העולם הבא הוא אם לאו
We can tell from the eulogy given for a person, and how emotionally the listeners react to it, whether he is headed to
עולם הבא.

1 How to determine if somebody is destined for **עולם הבא**

אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת
משמיה דרב

**מהספרו של אדם
ניכר אם בן העולם הבא הוא
אם לאו**

2 The גמרא relates - before his passing, רב said to בר שילת -
שילת -
אחים בהספידא דהתם קאימנא
Deliver a warm eulogy, because I will be standing there.

2 Before רב's passing
רב שמואל בר שילת he said to
אחים בהספידא דהתם קאימנא
*Deliver a warm eulogy,
because I will be standing there*

3 We see that there are 2 factors. Those who hear a הספד will only be moved if the eulogy is warmly delivered, AND the person who died is a צדיק.

3 Those who hear a הספד
will only be moved if

The eulogy is warmly delivered   The person who died is a צדיק

4 רב says that if we hear people at the funeral saying what we should emulate the life of the deceased, we can be sure that he is headed to הבא. עולם הבא.

רבי חנינא אמר כל שדעת רבותיו נוחה הימנו - anybody whose teachers are pleased with him is going to הבא. עולם הבא.

5 רבי אליעזר אומר שוב יום אחד לפני מיתתך - A person should do תשובה a day before his death. Since nobody knows when they will die, one should do תשובה every day.

6 The קהלת makes a similar דרשה from the פסוק in חסר: בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר - A person should always have white clothing and sufficient oil on his head. The גמרא explains this פסוק with a משל of two people who are invited to a king's סעודה, without being given a specified time. פיקחין שבהן - the smarter people would be prepared at any moment since חסר לבית המלך - the king can put together a meal very quickly. טיפשין שבהן - the foolish among them would say, it takes time to prepare a feast, and will not be prepared when called upon. The king will get angry at the fools. They will be forced to watch others eat the סעודה from the perimeter, or perhaps be given a seat at the table but no food to eat. Similarly, people must be ready at any time to be called before Hashem.

4

רב

If people say
"We should emulate the life of the deceased"
 We can be sure he is headed to הבא. עולם הבא

רבי חנינא

כל שדעת רבותיו נוחה הימנו

5

רבי אליעזר אומר

שוב יום אחד לפני מיתתך

Nobody knows when they'll die one should do תשובה every day

6

Always have בכל עת white clothing יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר and sufficient oil on your head

משל

Two people invited to a king's סעודה without a specified time

טיפשין שבהן	פיקחין שבהן
Not Prepared	Prepared
	<i>אין חסר לבית המלך</i>

The king will get angry at the fools

Similarly..

People must be ready at any time to be called before Hashem

7 Another interpretation of the פסוק is that the white clothing refers to ציצית and the oil on the head refers to תפילין.

7

בכל עת יהיו בגדיך לבנים
 ושמן על ראשך
 מפילין אל יחסר

8 הדרן עלך שואל - We have B"H completed the Twenty-third Perek of שואל, and begin the Twenty-fourth and final Perek of מסכת שבת - B'ezras hashem.

8

הדרן עלך שואל

9 Zugt di Mishnah;
 מי שהחשיך בדרך נותן כיסו לנכרי -
 If a person was on the road when שבת begins, he should give his wallet to a non-Jew.
 ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור -
 And if there is no גוי available he should put it on his donkey.
 The Mishnah continues - Regarding the load on the donkey's back;
 הגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הניטלין בשבת -
 Once he arrives in town, he may remove the non-מוקצה items from the donkey,
 ושאינן ניטלין בשבת מתיר החבלים והשקין נופלין מאליהם -
 And to remove the מוקצה items, he unties the ropes holding the sacks, and allows the sacks to fall off on their own.

9

מי שהחשיך בדרך
 נותן כיסו לנכרי
 ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור
 הגיע לחצר החיצונה
 נוטל את הכלים
 ומתיר החבלים והשקין נופלין מאליהם

10 מאי טעמא שרו ליה רבנן למיתב כיסיה לנכרי -
 The Gemara explains;
 Although, generally, אמירה לעכו"ם שבות - you may not ask a גוי to do anything for you that you are not allowed to do, in this case the Chachamim permitted it, because קים להו לרבנן דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו - אי לא שרית ליה אתי לאתויי ארבע אמות ברשות הרבים - He will not be able to restrain himself when faced with the possible loss of his money.
 If we don't allow him to give it to the non-Jew - איסור דרבנן - he will carry it himself, which would be a איסור דאורייתא.
 רבא teaches that a מציאה - a found item does not warrant this concern.

10

מאי טעמא שרו ליה רבנן למיתב כיסיה לנכרי?
 אמירה לעכו"ם שבות

קים להו לרבנן דאין אדם מעמיד עצמו על ממונו
 אי לא שרית ליה אתי לאתויי ארבע אמות ברשות הרבים

רבא

מציאה
 does not warrant this concern

11 The Gemara explains;
 We prefer giving the wallet to a גוי over putting it on a donkey, because חמור אתה מצווה על שביתתו נכרי אי אתה מצווה על שביתתו - One is obligated to see to it that his donkey rests from work on שבת, while there is no similar obligation about a גוי.

11

נותן כיסו לנכרי ← ואם אין חמור נכרי מניחו על החמור

חמור נכרי

אתה מצווה על שביתתו אי אתה מצווה על שביתתו

12 The Gemara then lists other options, and which is preferred. In a choice between חמור - a donkey - OR חרש שוטה וקטן - a deaf-mute, deranged person, or minor - One should put it on the donkey. Although, these three are exempt from Mitzvos, they are each אדם - a person, and can be confused with a competent adult.
 If no donkey is available, he should give it to a שוטה, who has no understanding, rather than either a חרש or קטן, who have some understanding.

12

In a choice between

חרש שוטה וקטן חמור

In a choice between

קטן שוטה חרש

Who has NO understanding

13 In a choice of חרש or קטן, there is a מחלוקת. One opinion is to rather give it to a חרש, who will never become a בר דעת, than to a קטן דאתי לכלל דעת - a minor who will someday become an intelligent adult. The other opinion holds, rather give it to a קטן, who will not be confused with an adult, than to a חרש דאתי לאיחלופי בגדול - a deaf-mute, who can be confused with a competent adult.

13 In a choice between

חרש	קטן
ONE OPINION	OTHER OPINION
<p>חרש ✓</p> <p>Will never become a בר דעת</p>	<p>קטן ✓</p> <p>Will not be confused with an adult</p>
<p>קטן ✗</p> <p>דאתי אכיל דעת</p>	<p>חרש ✗</p> <p>חיל דאתי לאיחלופי בקדול פיקח</p>

14 If none of these are available it is best to carry it פחות פחות מארבע אמות - carry it in increments of less than four אמות at a time. However, רשות הרבים, לא רצו חכמים לגלותה, the רבנן did not want to reveal this method, lest he come to carry it four אמות in a רשות הרבים.

14 If none are available
Carry it
פחות פחות מארבע אמות

15 The Gemara next addresses the following problem with putting the wallet on a donkey. He would be transgressing the איסור of מחמר - leading his animal while it's doing a מלאכה on שבת - a איסור דאורייתא, which we cannot allow under any circumstances. The Gemara answers, that we are suggesting that he put it on the donkey while it is moving and remove it from the donkey after it stops, before it continues - repeating this process each time it begins to walk. This way, he does the עקירה - the lifting, and the donkey does the הנחה - setting it down. Now, doing half a מלאכה is at least מדרבנן, but the Chachamim waived it, because of the concern that he might carry it. The Gemara points out, that the Chachamim waived this איסור מדרבנן only when done with an animal, but not when done with another person.

15 Putting the wallet on a DONKEY

איסור מחמר of

PUT IT ON while the donkey moving	REMOVE IT after the donkey stops
He does the עקירה	Donkey does the הנחה

איסור מדרבנן

The חכמים waived it Only when done with an animal

16 אמר רב אדא בר אהבה היתה חבילתו מונחת לו על כתיפו רץ תחתיה עד - שמוגיע לביתו
 If a person has a bundle on his shoulder at the onset of שבת, he should run, but not walk, all the way to his house, without stopping - and then
 זריק ליה כלאחר יד - throw it down in a backhanded way so that he won't be חייב for bringing it in from a רשות הרבים to a רשות היחיד.

16 אמר רב אדא בר אהבה
 היתה חבילתו מונחת לו על כתיפו
 רץ תחתיה עד שמוגיע לביתו
 זריק ליה כלאחר יד

17 אמר רמי בר חמא המחמור אחר בהמתו בשבת בשוגג חייב חטאת במזיד - חייב סקילה
 One who leads his animal on שבת is חייב the same way as if he did a מלאכה, because the פסוק seems to link the person's own violation of שבת with that of his בהמה, by stating;
 לא תעשה כל מלאכה אתה.....ובהמתך.

17 אמר רמי בר חמא
 המחמור אחר בהמתו בשבת
 בשוגג חייב חטאת
 במזיד חייב סקילה
 לא תעשה כל מלאכה אתה.....ובהמתך

18 רבא rejects this for two reasons:
 -1- We learn from the עבודה זרה of חיוב חטאת that one is חייב only if he did the מעשה עבירה himself, and not if an animal did the מעשה.
 -2- The מנהג in סנהדרין indicates that there is some type of חילול שבת for which one is not חייב סקילה if violated במזיד, nor חטאת if violated בשוגג, which presumably is referring to מחמור.
 The גמרא answers the second question, that it may be referring to תחומין - going further than two thousand Amos - if we assume like ר"ע that it is דאורייתא, or הבערה if we assume like ר' יוסי that יצאת ללאו - lighting a fire is just a לא תעשה, and not punished like a regular מלאכה.

18 ?
 רבא rejects this

<p>סנהדרין in משנה Some type of חילול שבת for which one is not חייב סקילה if violated במזיד, nor חטאת if violated בשוגג</p> <p>Presumably referring to מחמור</p> <p>It may be referring to תחומין</p>	<p>עבודה זרה Not חייב if an animal did it</p>
--	--